

РЕШЕНИЕ

№ 280

гр. гр. Хасково, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Христина З. Жисова

при участието на секретаря Антония Сл. Бузова
като разглежда докладваното от Христина З. Жисова Гражданско дело №
20235640101502 по описа за 2023 година

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 49 ал.1, вр. чл.45
от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ от Д. Г. Г., ЕГН *****, с адрес:
гр.*****, съдебен адрес: гр.*****, адв. Д.А. от АК - Хасково против Община
Хасково, Булстат: 000903946, пл. „Общински“ № 1, представлявана от кмета Станислав
Дечев.

Ищцата твърди, че на ***** г. сутринта пътувала с лекия си автомобил *****
с рег. № ***** в посока от гр. Д.град към гр. Хасково като шофирала бавно, тъй като и
времето било студено - под нулата. Автомобилът бил оборудван със система за внезапно
автоматично спиране при внезапно възникнало препятствие. Около 8 ч. при навлизане в
завоя на пътен възел в ж. р. "Орфей" внезапно видяла спрял по средата на пътя автомобил
*****. Направила опит да спре и да заобиколи този автомобил от ляво, за да не се
удари в него, но поради силно заледения път в този участък, се ударила в задната част на
автомобила, който също бил спрял на шосето, тъй като се бил блъснал в друг автомобил,
като предният автомобил се завъртял почти перпендикулярно на мантизелата. Системата на
автомобила изписала, че спирането е невъзможно при тези метеорологични условия. За
станалото пътнотранспортно произшествие (ПТП) бил съставен Протокол за ПТП с
пострадали лица от същата дата- ***** г., в който като причина за произшествието била
посочена „невзети мерки от ОП "*****" за обезопасяване на пътя при зимни условия,
като опесъчи заледения участък на пътен възел в ж. р. "Орфей" и сигнализира същия“.

Ищцата поддържа в исковата молба, че повече от половин час след произшествието,

след като и други автомобили катастрофирали поради същите причини и след обаждане на тел. 112 общината взела мерки за опесъчаване и обезопасяване на пътния възел, като дошъл и патрулен автомобил на полицията. В резултат на станалото ПТП автомобилът на ищцата претърпял имуществени вреди, които били обезщетени по застраховка „Каско“ от застрахователя, като автомобилът бил повече от шест месеца на ремонт и същата била без автомобил.

Освен това, в резултат на станалото ПТП претърпяла и неимуществени и допълнителни имуществени вреди. Ищцата изпитала силен уплах и стрес от случилото се, които трудно преодолявала и досега, все още се чувствала неуверена и се страхувала да шофира и да пътува в автомобил. Получила и травматични увреждания - две леки телесни повреди, изразяващи се в контузия на главата, проявена с лека болка и замайване и контузия на гръбнака в поясно кръстния отдел, проявена с болка, констатирани в съдебномедицинско удостоверение № 747/21 от 17.12.2021 г., издадено от съдебен лекар. Получените леки телесни повреди й причинили физически болки и морални страдания, които още не били напълно отшумели. Изпитвала силни физически болки като движението й било ограничено, което причинявало дискомфорт и неудобства. Травмата на главата била съпроводена с неврологични и психологични проблеми. Наложило се ищцата да извършва множество прегледи при лекари, да провежда и медикаментозно лечение на получените телесни повреди, което също създавало допълнителен дискомфорт и неудобства. Била в отпуск поради временна нетрудоспособност от 04.01.2022 г. до 17.01.2022 г. Чувствала отпадналост, замайване и нестабилност, слабост в крайниците, придружени с неясно зрение и тревожност. Имала продължително време главоболие, световъртеж, гадене, нарушен сън. Била напрегната, тревожна, с подтиснато настроение, депресирана. Чувствала се неуверена и се страхувала да шофира и да се вози в автомобил, за което също и било предписано медикаментозно лечение. Имала проблеми и с вестибуларния апарат, които продължавали и до момента, като пролетта и есента пиела бетасерк и други за стабилизиране на състоянието си. Във връзка с прегледи и лечение на получените травматични увреждания при ПТП направила разходи общо в размер на 90,14 лв., които представлявали имуществени вреди. За репариране на причинените неимуществени вреди-физически болки и морални страдания счита, че ответникът следва да и заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер на 7 000 лв.

Поради всичко изложено следвало да се ангажира отговорността на ответната община да заплати обезщетение за претърпените от ищцата имуществени и неимуществени вреди, тъй като били налице всички законови предпоставки на чл. 49 вр. чл. 45 от ЗЗД. Описаното ПТП станало в гр. Хасково на пътен участък, който бил местен път, а не част от републиканската пътна мрежа, поради което на основание чл. 3, ал. 3 от ЗП бил публична общинска собственост на Община Хасково, поради което общината била задължена да осъществява всички дейности по поддържане на общинските пътища и своевременно да отстранява причините, затрудняващи движението по пътя и създаващи опасност от ПТП, включващо и обезопасяване на пътя чрез опесъчаване на заледени участъци. В конкретния

случай заледеният участък от пътя на пътен възел в ж. р. "Орфей" не бил обезопасен от заледяването, което станало причина за верижната катастрофа на ***** г. с участието и на автомобила на ищцата и на още два автомобила. Това обстоятелство било констатирано в съставения протокол за ПТП с пострадали лица от ***** г. и ангажирало отговорността на Община Хасково по чл. 49 вр.чл. 45 от ЗЗД за репарирание на понесените от ПТП щети на пострадалите лица. Налице била пряка причинна връзка между ПТП и необезопасяване на общинския път в участъка на пътен възел в ж. р. "Орфей", посочено като единствена причина за станалото ПТП в протокола от ***** г. Установени били претърпените от ищцата леки телесни повреди и претърпения силен уплах и стрес, както и претърпените от това физически болки и морални страдания. Виновното поведение на длъжностни лица от Община Хасково, като предпоставка за ангажиране на отговорността на общината по чл. 49 от ЗЗД, се предполагало при прилагане на института на непозволеното увреждане и били налице всички елементи на този фактически състав.

Предвид изложеното се иска от съда да постанови решение, с което да се осъди ответникът да заплати в полза на ищцата обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 7000 лева и за претърпени имуществени вреди в размер на 90,14 лева, в следствие на непозволено увреждане от ПТП, състояло се на пътен възел в ж.р. „Орфей“ гр.Хасково, настъпило на ***** г. поради необезопасяване на пътното платно от заледяване, ведно със законната лихва върху тези суми от датата на увреждането – ***** г., до окончателното им изплащане, както и направените по делото разноски, вкл. адвокатско възнаграждение по чл.38 ал.2 от ЗАдв., за което е представен списък по чл.80 ГПК.

Ответникът счита предявените искове за допустими, но недоказани и неоснователни.

Посочено е в отговора на исковата молба, че за да се ангажира деликтната отговорност било необходимо кумулативното осъществяване на всички елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане, от което произтичала претенцията на ищца за обезщетяване на претърпените неимуществени вреди, а именно: деяние (действие или бездействие), извършено противоправно и виновно, причинена вреда и причинна връзка между деянието и вредите. Описаните в исковата молба обстоятелства, на които се базирали претенциите на ищцата не отговаряли на действителното положение между страните, освен това не обосновавали кумулативното наличие на гореописаните елементи на деликта, а именно, в случая не било спорно, че на *****г. около 08.00 ч. в гр. Хасково, ищцата, при движение с л.а. "*****", модел „****“ с рег.№ ***** на пътен възел „Орфей“, кръстовище /кръгово/ на бул. „Васил Левски“ и бул. „Г. С. Раковски“ е участвала в ПТП, както и че пътен възел „Орфей“ е собственост на Община Хасково. Спорни били следните обстоятелства, а именно, че ищцата се е движила със съобразена с пътните условия скорост в населено място, т.е дори и да се приемело, че състоянието на пътя е било влошено, поради лоши атмосферни условия, същата следвало да съобрази поведението си и скоростта на движение на автомобила с условията на пътя (чл.20, ал.2 in fine от ЗДвП); че е налице деяние /действие или бездействие/ от страна на Община Хасково, извършено противоправно

и виновно; че са причинени неимуществените и имуществени вреди; че ищцата е получила твърдените психологически и травматични увреждания, както и че са се осъществили всички останали факти и обстоятелства, изложени в исковата молба.

Ответникът възразява най-напред против твърдението, че вредите, настъпили от инцидента са в резултат на виновно, противоправно действие или бездействие на Община Хасково, тъй като счита, че е налице виновно и противоправно поведение единствено от страна на ищцата. Причината за настъпването на ПТП-то не бил заледен участък, а следствие от виновно поведение на ищцата - водач на процесния автомобил, като същата е била длъжна и е могла да види, че пред нея има друг автомобил, ако е спазвала необходимата дистанция, и се е движила със съобразена с пътните условия скорост, т.е. при възникване на опасност да намали скоростта или в случай на необходимост да спре (чл.20, ал.2 от ЗДвП).

На следващо място, с оглед твърдението, че предприятието, в лицето на своя Директор бил ангажиран с отговорност по чл.49 от ЗЗД, се представят влезли в сила съдебни решения № 212 от 12.07.2022 г. и №213 от 12.07.2022 г., постановени от Районен съд - Хасково, по АНД № 394 и АНД № 395 по описа за 2022 г. за конкретния инцидент, от които било видно, че длъжностното лице, управляващо предприятието, отговарящо за ръководството и контрола по осигуряване на цялостното почистване на града, вкл. и дейностите по организиране, от контролиране и приемане на работата по снегочистването и опесъчаването в Община Хасково, било признато за невиновно и наказателните постановления, с които му били наложени наказания за нарушение по чл. 178, ал.1, т.7 от ЗДвП били отменени от Районен съд - Хасково.

Освен това се поддържа становището, че Община Хасково, в качеството си на собственик на процесния участък, спазила задължението си да поддържа пътя, където се е случил инцидентът. Законодателят възложил на собственика, стопанисващ пътя да поддържа пътищата, вкл. да осигурява необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение по тях през цялата година, без да се залага в правната норма изисквания по какъв начин ще бъде през цялата година, т.к. кметовете на съответните общини определяли начина, по който да се осъществява. Във връзка с изпълнение на тези задължения, конкретно със снегочистването и осигуряване на безопасно движение по уличната мрежа в гр. Хасково и общинската пътна мрежа на Община Хасково при зимни условия за експлоатационния сезон зима 2021/2022 г. ответната Община предприела и извършила в срок и добросъвестно всички реални, възможни и целесъобразни организационни и мобилизационни действия. Това било видно от приложените към отговора Заповед № 1890/27.10.2021г. на Кмета на Община Хасково, с която било извършено възлагането на ръководството и контрола по осигуряване на цялостното почистване на града, вкл. и дейностите по организиране, контролиране и приемане на работата по снегочистването и опесъчаването. Освен това Кметът на Община Хасково, съгласно своя Заповед № 1889/27.10.2021 г. съставил и общински щаб от служители на ОХ, ръководители и служители на специализирани мероприятия, предприятия и общински фирми. В

изпълнение на посочените заповеди, Директорът на ОП „*****“ издал и свои Заповеди № 281 и 283 от 01.11.2021 г., с които съответно били определени отговорници по снегопочистването на градската улична мрежа и извозване на снега. Определена била и комисия за организация и координация при снегопочиството на Община Хасково, както и дежурен телефон за зимното поддържане, определен със Заповед № 282 от 01.11.2021г. на Директора на ОП „*****“. В отговор на поискана справка, във връзка с процесния инцидент от ОП „*****“ предоставили информация за начина на организация на работата, във връзка със зимното снегопочистване и поддържане на пътищата. В справката предоставена от общинското предприятие се посочвало, че за процесния участък от пътя няма подадени сигнали за наличие на заснеженост, заледряване или друг вид опасност за водачите на ППС, преминаващи от там и съответно нуждаеща се от спешно предприемане на мерки пътна настилка. В представената от тях справка имало и Справка от Хидрометеорологичната обсерватория - Хасково с Изх. №137/17.12.2021г. с която се предоставяла обобщена информация за метеорологичните условия в района на датата на инцидента - *****г. в часовия диапазон от 01:40ч.-07:50ч. - три методически синоптични наблюдения на времето и едно климатично, едното от които било замерено непосредствено преди момента на настъпване на инцидента и било с положителни стойности - 1,6° С, при минимална температура от 1° С. Данните от тази справка показвали, че минималните температури при всички измервания били положителни.

Излага се по-нататък в отговора, че съгласно разпоредбите на чл.21, ал.2, табл.5 от Наредба № РД-02-20-19 от 12 ноември 2012г. за поддържане и текущ ремонт на пътищата (в сила от 20.11.2012г., издадена от Министъра на регионалното развитие и благоустройството) били представени определени разходни норми на химичните вещества за стопяване на снега и леда, както и условията за тяхното използване: посочени били видовете използвани химични вещества, минималната температура, до която използването им е ефективно, както и съответните разходни норми, в случаи на лед, уплътнен сняг и пресен сняг, като в нито един от обхванатите случаи не било посочено приложение на никое от веществата при положителни температури. Така при липса на подаден сигнал за наличие на опасен (заледен) участък от пътя, както и при липса на предпоставки за третиране на участъка, чрез опесъчаване, използване на луга или натриев хлорид, с оглед на положителните температури, които не предполагали обработка/третиране на пътя, не било необходимо и целесъобразно използването и прилагането на същите. Такива действия щели да доведат до неоснователно, нецелесъобразно и ненужно разходване на средства. Чрез създадената организация Община Хасково била изпълнила изцяло задълженията си по чл.31 от ЗП и чл.167, ал.1 от ЗДвП, предприемайки всички необходими, реални и възможни действия, както и необходимата грижа, поради което при процесния случай противоправно и виновно действие или бездействие от страна на Община Хасково липсвало и същата не следвало да отговаря за причинените вреди. Община Хасково непрекъснато и последователно полагала грижи за поддръжка и осигуряване на безопасността на пътищата, тротоарите и пътните съоръжения.

Не следвало телесната повреда да бъде разделяна на две или повече такива, тя била една, съгласно чл.9 от НК и постоянната практика на ВКС, т.е представлявала мнимо множество престъпления. Възражава се и относно твърдението, че в резултат на процесното ПТП били налице неврологични, травматични и психически проблеми у ищцата. Твърдените в исковата молба увреждания нямали връзка с процесното ПТП. От представеното Съдебно медицинско удостоверение № 747/21г. изготвено при преглед, проведен след ПТП на 17.12.2021г., съдебният лекар - д-р Е. заключил, че е „...причинено страдание, без разстройство на здравето...". Изводите били направени на база рентгеново изследване, направено от д-р Д., което не показвало данни за травматични промени. Всичко това удостоверявало, че не били налице никакви неврологични и травматични симптоми, каквито били описани от ищцата. От представените документи, удостоверяващи констатации в Амбулаторен лист №000109 от *****г., било записано че „ ...претърпяла ЧМТ с краткотрайна загуба на съзнание ... През последните седмици станала напрегната, тревожна, настроението ѝ било потиснато...", т.е. прегледът бил извършен повече от три месеца след процесното ПТП, при което, съгласно извършените изследвания и прегледи нямало данни ищцата да е получавала Черепно-мозъчна травма /ЧМТ/. Тези данни за ЧМТ били от анамнеза, посочена от ищцата при прегледа, която не била посочена в нито един медицински документ. По тази причина ответникът счита, че констатациите направени при прегледа на *****г. нямат връзка с процесното ПТП и на ищцата не се дължат нито неимуществени вреди по тези заключения, нито претендираните имуществени вреди, изразяващи се в медицински преглед в размер на 25 лв. и предписано лекарство в размер на 9,80 лв. И представеният болничен лист нямал връзка с процесното ПТП. Същият бил от 04.01.2022 г., двадесет дни след ПТП на *****г. и в него като диагноза било посочено „увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръб", при положение, че в заключението на съдебно медицинското удостоверение било посочено, че след ПТП е причинено само страдание, без разстройство на здравето, а при направената рентгенография след ПТП на лумбалните прешлени в профил не били налице данни за травматични промени. Следвало да се отбележи, че от ищцата не били предоставени нито рентгенови снимки, нито скенер или др., посредством които да е поставена посочената в болничния лист диагноза. С оглед това ответникът счита, че причината за болничния лист бил общо заболяване, което нямало връзка с процесното ПТП. По така изложените възражения, претендираните неимуществени и имуществени вреди не били в причинно-следствена връзка с процесното ПТП. Дори при снемане на анамнезата ищцата посочила, че главоболието, тревожността и потиснатостта ѝ били през последните седмици, а не от момента на претърпяното ПТП. В Амбулаторния лист №5615 от прегледа след ПТП на *****г. били посочено, че обективното състояние след инцидента е „леко главоболие, запазена координация, без външни белези за травма на главата. Лумбален отдел на гръбначен стълб - палпаторна болка параспинално ..." /Палпация - „Опипване - метод на физикално изследване, който се основава на тактилното чувство при допир със структурите на човешкото тяло. Извършва се с дланта на ръката и с върха на пръстите. Получава се информация за формата, повърхността, консистенцията, подвижността на изследваната

структура, за наличието на болезненост, на пулсации и др.", т.е болка при опипване, допир.

При условията на евентуалност се възразява относно размера на исковата претенция като ответникът го намира за прекомерно завишен, както и че последиците причинени от инцидента не са с толкова висок интензитет, оправдаващ размера на обезщетението, а същите били в съвсем минимален размер. Размерът на неимуществените вреди се определял по правилата на чл.52 от ЗЗД. Законодателят дал възможност на съда да прецени във всеки конкретен случай какъв е справедливият размер на това обезщетение: с оглед характера, степента и броя на уврежданията, интензивността на причинените болки и страдания. В конкретния случай, и съобразно изложените в исковата молба твърдения, които били недоказани към момента, претендираното обезщетение за претърпени неимуществени вреди не кореспондирало по никакъв начин нито с настъпилите вреди, нито с установените, съгласно трайната съдебна практика критерии за определяне на справедливия размер на обезщетението. В горния контекст било налице и съпричиняване в размер на 90%, съгласно чл. 51, ал 2 от ЗЗД. С оглед принципа на справедливост, според ответника, размерът на същите бил неоснователен, недоказан, необоснован и прекомерно завишен.

Имуществени вреди също не се дължали на ищцата, предвид липсата на причинно-следствена връзка между претендираните неимуществени вреди и ПТП на ***** г. В този смисъл се сочи, че единствено виновна за настъпване на инцидента е само ищцата.

С оглед изложеното, ответникът настоява съдът да отхвърли исковете като неоснователни и недоказани, евентуално да бъде намален техния размер, както и да бъдат присъдени направите разноски, вкл. и за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, както и доводите на страните, съобразно изискванията на чл. 235 ал. 2, вр. чл.12 ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

По реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 от ГПК е обявено за безспорно между страните и за ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че на ***** г. около 08.00 ч. в гр. Хасково, ищцата, при движение с л.а. "*****", модел „****“ с рег.№ ***** на пътен възел „Орфей“, кръстовище /кръгово/ на бул. „Васил Левски“ и бул. „Г. С. Раковски“ е участвала в ПТП, както и че пътен възел „Орфей“ е собственост на Община Хасково.

От приложения по делото Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 120, съставен на ***** г. се установява, че в гр.Хасково на пътен възел ж.к."Орфей" е настъпило описаното в исковата молба произшествие с пострадали лица К.С.С. и ищцата Д. Г. Г., за която е отбелязана диагноза: „контузия на главата, контузия на гръбнака в поясно кръстния отдел“. В раздел „обстоятелства и причини за ПТП...“ е посочено, че участник 4 (Директор на ОП“*****“) не е взел необходимите мерки да бъде опесъчен пътя при зимни условия, заледен пътен участък, в следствие на което настъпва ПТП с пострадали“.

Според Съдебномедицинско удостоверение № 747/21г., издадено от д-р Х. Е., след извършен преглед на 17.12.2021г. на ищцата са установени следните увреждания – контузия

на главата, проявена с лека болка и замайване; контузия на гръбнака в поясно кръстния отдел, проявен с болка. Уврежданията са причинени от твърди, тъпи предмети и могат да се получат при автомобилна травма в купето на автомобил. Причинено е страдание, без разстройство на здравето.

Видно от Амбулаторен лист № 5615/***** г., съставен от д-р Г.Ф. е, че на ***** г. в 09.40 часа е извършен преглед на ищцата като е поставена диагноза по МКБ: S300: контузия на долната част на гърба и таза. Снета е анамнеза: при ПТП преди няколко часа, с травма на глава и лумбален отдел на гръбначен стълб. В графа „Обективно състояние“ е описано леко главоболие, запазена координация, без външни белези за травма на главата, лумбален отдел на гръбначен стълб – палпаторна болка параспинално, болезненан торсия и флексия, без неврологична симптоматика от долни крайници. Извършена е рентгенография като според приложената по делото извадка на изследване от рентгенография от д-р Н. Д. – рентгенолог – Рентгенографията на лумбални прешлени в профил не показва данни за травматични промени.

Видно от Амбулаторен лист № 857/17.12.2021 г., съставен от д-р Г.Ш. е, че на 17.12.2021 г. в 14.50 часа е извършен преглед на ищцата като е поставена диагноза по МКБ: H814: световъртеж от централен произход. Снета е анамнеза за отпадналост, замайване и нестабилност, придружени с неясно зрение и тревожност на фона на ниски стойности на РР след ПТП на ***** г. Предписна е терапия с медикаменти.

Установява се от приетия като писмено доказателство Болничен лист № E20212618270/04.01.2022 г., издаден от „Д-р Г.“ ЕООД на ищцата Д. Г. Г., че същата в периода 04.01.2022 г. – 17.01.2022 г., за 14 дни, е ползвала отпуск за временна неработоспособност при домашен – амбулаторен режим на лечение поради увреждания на междупрешлените дискове в поясния и други отдели на гръб.

След инцидента ищцата е посетили на ***** г. и психиатър – д-р Д. Д.а, която е поставила диагноза „умерено тежък депресивен период“, видно от амбулаторен лист № 000109/***** г. Снета е анамнеза: „...оплаква се от главоболие, световъртеж, нарушен сън. През последните седмици станала напрегната, тревожна, настроението и било потиснато. Чувствала се неуверена, страхувала се да шофира...“. Предписана е терапия с медикамент – по схема.

За извършените разходи от ищцата по повод на посещението си при медицински специалисти и закупуване на предписани лекарства са представени Медицинска рецепта от д-р Г.Ф.; Медицинска рецепта от д-р Г.Ш.; Рецепта от 20.12.2021 г.; Фискален бон № 0055894/17.12.2021 г. от „Медицински център Хирон“ ЕООД за сумата от 50 лв.; Фискален бон № 018689/***** г. от „Медицински център 1“ ЕООД за сумата от 25 лв.; Медицинска рецепта от д-р Д. Д.а; Фактура № 0005004060/20.12.2021 г. с издател „Кафарма“ ЕООД за сумата от 5,34 лв. ведно с Фискален бон № 0032333/20.12.2021 г.; Фактура № 0005004123/***** г. с издател „Кафарма“ ЕООД за сумата от 9,80 лв. ведно с Фискален бон № 0156271/***** г. Общата стойност на заплатената сума възлиза на 90,14 лева.

Приложен от ищцата е и Болничен лист за временна неработоспособност № E20233212665/01.11.2023 г., издаден от „Санус Педиатрик-1-ГППМП“ ООД, д-р В.Д. за периода от 01.11.2023 г. – 14.11.2023 г. с диагноза: нарушение на вестибуларната функция, неуточнено.

Във връзка с оспорванията от страна на ответника са представени и приети като писмени доказателства по делото заповед на кмета на Община Хасково от 27.10.2021 г., с която е наредено на ОП „*****“ да ръководи и контролира осигуряването на цялостното почистване на града; „Грийн Партньърс-БКС-2016“ ООД да осигури ежедневно почистване на снега в гр.Хасково; ОП „*****“ да приведе в изправност наличната техника, да осигури необходимите материали за опесъчаване на маршрутите, при поледици и снеговалежи да организира и осигурява проходимост на уличната мрежа. Със заповед от същата дата 27.10.2021г. кметът на Община Хасково нарежда да се състави общински щаб от служители на общината, ръководители и служители на специализираните мероприятия, предприятия и общински фирми, който да се събира при необходимост. Представени са и други заповеди, с които кметът на общината възлага на конкретни лица изпълнение на дейности, свързани със снегочистването. С писмо от 17.12.2021 г. НИМХ, филиал Пловдив, Хидрометеорологична обсерватория-Хасково, е представил на ответника обобщена информация за метеорологичните условия над района в периода 0ч. - 8ч. на ***** г., като е отразено, че в посочения период в района не е наблюдаван валеж. Видно от справка от 28.08.2023 г. от ОП „*****“ – Община Хасково, действия на екипи от страна на общинското предприятие, свързани със снегочистване в района на инцидента преди ***** г. не са били необходими и в ОП „*****“ не са постъпвали сигнали за наличие на опасен участък от пътя около мястото на инцидента.

С решение № 212 от 12.07.2022 г., постановено по АНД № 394 по описа за 2022 г. на РС – Хасково е отменено Наказателно постановление № 21-1253-002822 от 20.12.2021 г. на полицейски инспектор в сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР – Хасково. С решение № 213 от 12.07.2022 г., постановено по АНД № 395 по описа за 2022 г. на РС – Хасково е отменено Наказателно постановление № 21-1253-002823 от 20.12.2021 г. на полицейски инспектор в сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР – Хасково. И двете наказателни постановления са били съставени срещу директора на ОП „*****“ за извършено от него нарушение на чл.178, ал.1, т.7 ЗДвП във връзка с процесния инцидент.

За изясняване на делото от фактическа страна и по искане на страните съдът назначи и изслуша съдебномедицинска, автотехническа и метеорологична експертизи, чиито заключения приема като компетентно и обективно дадени.

Съгласно заключението на съдебномедицинската по писмени данни № 286/2023 г., изготвено след запознаване със съдебномедицинско удостоверение № 747/2021 г. и другите материали по делото, се установява, че в следствие на ПТП ищцата е получила следните травматични увреждания: контузия на главата, проявена с лека болка и замаяване; контузия на гръбнака в поясно кръстния отдел, проявен с болка. Според вещото лице, травмата е протекла с остро чувство на главоболие и болка в областта на кръста, а по думите на

пострадалата главоболие, придружено с пристъпи на световъртеж, продължават и до сега. Това подлежи на диагностично уточняване и затова, както и предвид субективния характер на оплакванията, д-р Е. не фиксира конкретен срок за отзвучаването им. В заключението е изяснен и механизмът на настъпване на уврежданията, а именно, че се касае за т.н. висока шийна травма, която се получава при лица, намиращи се в купето на автомобил с поставен предпазен колан, подложени на рязка промяна в скоростта и направлението на движението на автомобил, което обяснява острият пристъп на главоболие и световъртеж непосредствено след инцидента. Д-р Е. посочва, че вероятно тази травма има за последица и продължаващите оплаквания, но това според него подлежи на диагностично уточнение. Болката в областта на кръста също е обяснена от съдебния лекар с рязката промяна в положението на снагата, породено от силата на тласък, който въздейства върху намиращия се в купето при удар на автомобила в преграда. В устния си доклад пред съда доктор Х. Е. уточнява, че не е взел предвид отразеното в амбулаторен лист № 000109/***** г. от психиатъра д-р Д.а.

Според вещото лице, изготвило метеорогичната експертиза, в деня преди ПТП – 14.12.2021 г. през целия ден има валежи от сняг и дъжд като по данните от архива на НИХМ максималната температура на въздуха е 2.2°C и има натрупана снежна покривка с височина между 1 см и 2 см. На ***** г. сутринта в 07.30 часа с Синоптична станция Хасково е регистрирана снежна покривка с височина 1 см и температура на въздуха 1.4°C. Измерена е обаче радиационна минимална температура (температура, измерена непосредствено на земната повърхност) със стойност минус 0.5°C и относителна влажност 88 %. При това положение изводът на експерта е, че е възможно образуване на тънък леден слой върху пътното платно в ранните сутрешни часове, респективно че на посочената дата ***** г. има условия за заледряване на пътното платно в сутрешните часове.

От заключението на съдебно-автотехническата експертиза се установява най-напред механизмът на настъпване на ПТП, а именно на ***** г., след 7:30 ч., л.а. «*****», рег.№ ***** (управляван от ищцата) при навлизане от север в гр. Хасково, по бул."Г.С.Раковски" се изкачва до надлеза към бул."В.Левски", от където автомобилният поток навлиза в ж.к."Орфей", през южното платно на пътния възел. Вещото лице инж. М. К. изяснява, че пътният възел е в чертите на града, където допустимата скорост е до 50 км/ч, сигнализирана с пътни знаци на километър преди процесния участък. Съгласно заключението, пътните условия - мокър път с разтапящ се сняг по банкета и около мантинелите, определят подходяща скорост за изкачване и навлизане в завоя, до 40 км/ч., тъй като намаленото сцепление на колелата с мокрия път, дори при по-топло време, не би позволило да се премине завоят, без странично плъзгане и занасяне на автомобила при скорост над 40 км/ч. В конкретния случай, водачът Д. Г. Г., движейки се към пътния възел, позволяващ отклонение от бул."Раковски" към булевард "В.Левски", се изкачва до горното му ниво, пресича северното платно и предприема маневра завой на ляво по южното платно на бул."В.Левски". Когато автомобилът е излизал от завоя, водачката е забелязала спрял автомобил по средата на платното, след средата на надлеза. Изчислено е, че южното платно

на съоръжението е с дължина в надлезната част- 66м и ширина- 6,40м. Платната за движение не са били опесъчени, когато ищцата е предприела спиране. Поради хлъзгавото платно (залежено пътно покритие и разтапящ се сняг върху него) и под въздействието на АБС (антиблокиращата система), автомобилът не е спрял, а продължил движението си с понижаваща се скорост. В тази ситуация автомобилът е бил управляем и ищцата е избрала възможността да насочи л.а."*****" за преминаване отляво на спрелия по средата на платното л.а. "*****". Когато челната част на автомобила "*****" е минала покрай спрелия автомобил, пред водача се открил друг спрял автомобил, марка "*****", застанал напречно на платното и навлязъл със задната си част в лентата за придвижване на заобикалящия автомобил. В следствие хлъзгавия залежен път, при предвижването покрай спрелите автомобили, ищцата се е ударила в л.а. "*****", което и е позволило да спре, а по-късно да освободи лявата пътна лента.

Съгласно заключението, от техническа гледна точка причината за настъпването на процесното ПТП е несигнализиран и небезопасен залежен пътен участък върху съоръжението над бул."Г.С.Раковски" в гр.Хасково. Обледената пътна настилка на места е била покрита с разтапящ се сняг и е затруднила управлението на спирачния процес на преминаващите от там леки автомобили, които когато са спирали аварийно върху платното, са били препятствие за преминаване, или маневриране на идващите след тях. Това се потвърждавало и от последвалите сблъсъци, на още няколко автомобила, на метри зад процесния. Този пътен възел под въздействието на отрицателните сутрешни температури, преди размъгване е бил покрит с т.н. черен лед, а с настъпването на деня и разтапяне на снега ставал силно хлъзгав. Попадналите върху него автомобили трудно забавяли скоростта си, не могат да спрат, стават трудно управляеми. Това изисквало при зимни условия и наличие на неразтопен сняг, платната и тротоарите по надлезната част да се опесъчават преди размъгване. Според инж. М. К., Общинското предприятие не е изпълнило задължението си да обезопаси пътния възел при зимни условия, в правилния момент като Службата за поддържане на общинските пътища и съоръжения е трябвало преди размъгване да осигури/опесъчи пътните платна и тротоарите срещу хлъзгане, съобразно метеорологичната прогноза за района и склонността на мостовите съоръжения да се залеждат след снеговалеж, отрицателни температури и северен вятър.

С оглед на тези изводи, експертизата е категорична, че поведението на автомобила в процесното автопроизшествие, се намира в пряка причинно-следствена връзка с хлъзгавото състояние на платно за движение върху пътния възел, на размъгване на *****г., когато все още не са били взети мерки за обезопасяване на пътя и за сигнализиране участниците за опасността. Настъпилите при това деформации по автомобилите и травма на водача също са в пряка причинно-следствена връзка със състоянието на пътното платно, поддържането на което е задължение на местната община - Хасково.

В САТЕ вещото лице е дало отговор и на въпроси, поставени от ответника. Вещото лице е установило, че управляваният от ищцата лек автомобил се е изкачил до горното ниво на пътен възел към ж.к."Орфей" със скорост около 40 км/ч и е пресякъл с повишено

внимание пешеходната пътека - зебра по северното платно на бул. "Васил Левски". В наклонения участък, пътното платно е било мокро, но не заледено, тъй като естакадата е върху земна основа и се залежда при по-ниски околни температури. Вече изкачения автомобил при преминаването към южното платно на надлеза се е движил по мокра настилка (със земен грунд отдолу) и едва след завиването на ляво, автомобилът е попаднал върху заледеното платно. Завоят е преминат без странично приплъзване или поднасяне, защото скоростта е била под 30 км./ч. В този момент ищцата е възприела опасността от спрелия в средата на платното лек автомобил "*****" и е задействала система за спиране. Според вещото лице, този процес от виждане и осъзнаване на опасността на пътя, до задействане педала за спиране и нарастване спирачното усилие до максимална степен, отнема около 2 секунди време, за което автомобилът при скорост около 30 км/ч изминава 16-17 метра, достатъчно разстояние за да спре пред л.а. "*****", ако пътната настилка не е била заледена и хлъзгава. При създадите се неблагоприятни пътни условия, водачът е осъзнал, че спирането не е възможно и при намалена под 20 км/ч. скорост при разминаване го е ударил. Тъй като лекият автомобил "*****" с рег.№ ***** управляван от ищцата се е движил по път I-5 Д.град - Хасково, който е бил влажен, но без залеждане, до изкачване отбивката за горното ниво на пътния възел "Орфей", вещото лице е дало заключение, че избраната от ищцата скорост на движение – около 40 км./час е била подходяща за изкачване до пешеходната пътека тип "зебра" по северното платно на бул. "В.Левски". След това автомобилът е продължил със съобразена скорост под 30 км/ч., подходяща за устойчиво преминаване завоя при навлизане в южното платно на булевард "В. Левски".

От техническа гледна точка, според вещото лице, конкретното ПТП е настъпило поради силно снижен коефициент на сцепление/триене на автомобилните колела с пътя, което се дължи на обледената пътна настилка и частичен аквапланинг при преминаване върху залети с разтопен сняг зони от пътя. Изяснява се в експертизата, че в така създадите се пътни условия, съвременният лек автомобил "*****", рег.№ ***** с антиблокираща спирачна система, не спира движението на колелата, а поради наличие на хлъзгаво пътно покритие, отпуска спирачното усилие и отново го увеличава, независимо от натиска върху педала. Така не се позволява блокиране на колелата и загуба управляемостта на автомобила, но се удължават спирачния път, което е довело до настъпване на конкретното ПТП, но не по-тежко такова.

Посочено е още в заключението, че ищцата е можела да избегне настъпването на ПТП от *****Г., ако е била предупредена за опасността и е избрала да навлезе в гр.Хасково през бул."Г.С.Раковски, по долното ниво на пътния възел, а при конкретните климатични условия, наличие пред пътния възел на знак Т14 "При сняг и зимни условия" от група Пътни знаци група "Т", с указана подходяща за случая скорост, предупреждаващ за възможно влошаване настилка на пътния възел, би променило пътното поведение на водача, или дал възможност за избор безопасен маршрут на движение.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпита на свидетелите К. М. М. –

мл. автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“, ОД МВР Хасково, съставил Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 120 от ***** г., Б.О.Н. К.С.С. и Д.Т.И., относно настъпването на ПТП и претърпените от ищца вреди.

От показанията на свид. К. М. М. се установява, че на процесната дата ***** г., около 08.00 часа са били изпратени на произшествието като на място установили 6-7 автомобила, както и че пътният възел е бил заледен. След тяхното пристигане, дошъл и камион да опесъчи. След вдигане на авариралите автомобили имало лед и под тях, което наложило още веднъж да извикат автомобил на „*****“, за да се хвърли допълнително препарат. Доколкото си спомня, съставили акт за установяване на административно нарушение на директора на ОП „*****“. Свидетелят посочва още, че си спомня ищцата, която се оплаквала от болки в главата и врата.

От показанията на свид. Б.О.Н. участник в ПТП-то като водач на л.а. „*****“ се установява, че сутринта на ***** г. пътувал с лекия автомобил от гр.Д.град към гр.Хасково. Качил се на моста на „Орфей“, но тъй като знаел от 20-годишния си опит като шофьор, че на мостове и виадукти става заледяване, ударил спирачки, но се ударил в мантинелата. След като слязъл от автомобила, установил, че на място има още 10-12 коли, също катастрофирали. Свидетелят твърди, че пътят не е бил опесъчен и не са били взети мерки за безопасност. Това се случило 15-20 минути по-късно. На пътния възел по пътната настилка имало така наречения „черен лед“. Запознал се с ищцата след инцидента.

Според свид. К.С.С., също участник в процесното произшествие като водач на автомобил „*****“, а и пряк свидетел – очевидец на случилото се след това, пътят на процесната дата е бил изключително заледен, времето е било много студено. Движела се от гр.Д.град към гр.Хасково и когато се качила на детелината, в момента, в който влязла в завоя, тя загубила контрол и се ударила в колата пред нея, а след това още няколко автомобила се ударили в нейния, първия от които този, управляван от ищцата. Още тогава тя се оплакала, че я боли кръста и главата, като свид. С. я определя като неадекватна, „блокирала“. Посочено е още, че когато автомобилът на свид. К. С. е попаднал на заледената зона, автомобилът и е станал неуправляем. Това се случило внезапно и нямало как да бъде предвидено.

Свид. Д.Т.И. сочи в показанията си, че познава ищцата от почти 10 години и двете са в приятелски отношения, виждат се често, през ден - два. За самата катастрофа разбрала от хасковски информационен сайт. Ищцата и се обадила около обяд и била много притеснена, разтреперена и изплашена от инцидента. Когато след 2-3 дни свид. И. я посетила, тя все още била много стресирана, много я боляла главата и била изключително притеснена. Това състояние продължило и след тази катастрофа, изпитвала паник-атака от това да шофира сама. Не желала да прави. Непрекъснато се оплаквала от болки в главата. Приемала медикаменти, които да успокояват състояние и до сега. Според свид. Д.Т.И., след катастрофата, ищцата се затворила в себе си, не искала да контактува като спряла да се събира с приятелки, да пътува, да излиза, не била същия човек. Проблемите в главата оказвали проблеми в ежедневието ѝ, тъй като ищцата не била в състояние да пътува. Тя след

инцидента напуснала работата си, тъй като пътувала от гр.Харманли до гр.Хасково, а не желала да шофира. Сега ищцата работела в гр.Свиленград, но непрекъснато търсела компания, с която да пътува, за да не е сама по пътя. Продължавала да шофира към настоящия момент, но с придружител. Преди инцидента нямала притеснения от това да шофира. След катастрофата приемала обезболяващи лекарства – нурофен, аналгетици. Започнала да се оплаква от замайване, възникнали проблеми и с вестибуларния й апарат като трябвало да лежи и да си почива.

Съдът кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели, тъй като те са логични и последователни, резултат са на непосредствени и лични възприятия относно релевантните за предмета на делото факти, взаимно се допълват, а и кореспондират на останалите събрани по делото писмени доказателства и на експертните заключения и по трите назначени по делото експертизи.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявените в условията на обективно кумулативно съединение искове с правно основание чл. 49, ал.1, вр. чл.45 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ за претърпени от страна на ищцата неимуществени вреди в размер на 7000 лева и за претърпени имуществени вреди в размер на 90,14 лева, в следствие на непозволено увреждане от ПТП, състояло се на пътен възел в ж.р. „Орфей“ гр.Хасково, настъпило на ***** г. поради небезопасяване на пътното платно от заледряване, са процесуално допустими.

Разгледани по същество, настоящият съдебен състав намира иска за неимуществени вреди за частично основателен, а този за имуществени вреди – за изцяло основателен, като съображенията за това са следните:

Съгласно нормата на чл. 45 ЗЗД фактическия състав на деликта включва следните кумулативни елементи, които следва да са налице за уважаване на претенцията: извършено противоправно деяние - действие или бездействие; причинени вреди - имуществени или неимуществени; вина на причинителя; причинна връзка между увреждащото деяние и настъпването на вредите. В чл. 45, ал. 2 ЗЗД е установена законова оборима презумпция, че вината се предполага до доказване на обратното за всички случаи на непозволено увреждане. Съгласно чл. 49 ЗЗД – този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени при или по повод на изпълнението на тази работа.

В тежест на ищеца е да докаже елементите на деликта - да докаже иска си по основание и размер. Ответникът от своя страна следва да докаже наведените с отговора възражения.

На първо място следва да се посочи, че от анализа на събраните писмени и гласни доказателства, както и от приетите заключения на автотехническата, съдебномедицинската и отчасти от съдебнометеорогичната експертизи се установяват по категоричен начин елементите от фактическия състав на деликта.

Категорично се установява, че на *****г. в гр.Хасково, на пътен възел в ж.к.“Орфей“ е настъпило ПТП. Механизмът му и участниците в него, както и причината за настъпването на ПТП се установяват и от Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 120, съставен на ***** г. от младши автоконтрольор К. М. М., разпитан и като свидетел по делото. Обстоятелството, че пътният участник в района на ПТП действително е бил заледен и небезопасен чрез опесъчаване, се доказва и от събраните гласни доказателства посредством показанията на свидетелите Б.О.Н. и К.С.С., участници във верижната катастрофа, както и от тези на свид. К. М. М., който е посетил произшествието. Възражението на ответника, че това не е така, доколкото температурите са били с положителни и не е било възможно да се образува заледряване са оборени категорично и от кредитираното заключение на метеорологичната експертиза, според което е възможно образуване на тънък леден слой върху пътното платно в ранните сутрешни часове на процесната дата, тъй като измерената радиационна минимална температура (температура, измерена непосредствено на земната повърхност) е била със стойност минус 0.5°C, а относителната влажност на въздуха 88 %.

Тук следва да се посочи, във връзка и с ответните оспорвания, че представеният констативен протокол за ПТП по своята правна природа представляват официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК – съставен е от компетентно длъжностно лице, в кръга на службата му, по установената форма и ред. С оглед на изложеното, същият се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила за обективизираните в него обстоятелства. Дори да се приеме, че няма такава сила за самия механизъм на произшествието, тъй като ПТП не е било реализирано в присъствието на съставителя му, следва да се има предвид, че при съпоставката на протокола с приетите експертни заключения и събраните гласни доказателства, се стига до същия еднозначен извод за причините за настъпването на ПТП, телесните увреждания на ищцата и наличието на причинно-следствена връзка между тях. В тази връзка следва да се приемат за неоснователни възраженията на ответника по този въпрос, вкл. и относно наличие на съпричиняване на вредоносния резултат, респ. самопричиняването му поради нарушения на ЗДвП от страна на ищцата като водач на „*****“ с рег.№ ***** поради движение с несъобразена скорост с атмосферните условия и пътната обстановка, със състоянието на пътя и превозното средство, с характера и интензивността на движението – чл.20, ал.2 ЗДвП. Съгласно заключението по назначената по делото САТЕ, от техническа гледна точка, единствена причината за настъпването на процесното ПТП е несигнализирания и небезопасен заледен пътен участък върху съоръжението над бул.“Г.С.Раковски“ в гр.Хасково. Според вещото лице избраната от водача скорост на движение е била съобразена с обичайните пътни условия и с техническите възможности на управляваното от ищцата МПС. Механизмът на произшествието е също категорично установен. Следователно следва да се приеме, че е налице пряка причинна връзка между ПТП и неопесъчаването на пътното платно в участъка на пътен възел в ж.к.“Орфей“ гр.Хасково като това е основната и единствена причина за настъпилото ПТП, която причина е посочена и в протокола за ПТП от ***** г.

Съдът намира освен това, че това бездействие, а именно неопесъчаването и непочистването на пътното платно представлява противоправно деяние. Произшествието е реализирано на пътен участък, който е местен път, а не е част от републиканската пътна мрежа и на основание чл. 3 ал. 3 от Закона за пътищата /ЗП/ е публична общинска собственост на Община Хасково /чл. 8 ал. 3 от Закона за пътищата - ЗП/. Съгласно чл. 31 ЗП и чл. 167 ал. 1 ЗДвП Община - Хасково, е задължена да осъществява всички дейности по поддържане на общинските пътища и своевременно да отстранява причините, затрудняващи движението по пътя и създаващи опасност от ПТП, което включва и обезопасяване на пътя чрез опесъчаване на заледени участъци от него. В случая, Община Хасково не е изпълнила цитираните задължения, вменени ѝ със закон, след като заледеният участък от пътя на пътен възел в ж.к. "Орфей" гр. Хасково не е бил обезопасен от заледяването, което е станало причина за верижната катастрофа на ****г. с участието и на автомобила на ищеца. Представената от ответника заповед № 1890/27.10.2021г., с която Община Хасково е наредила на ОП „*****" Хасково да ръководи и контролира осигуряването и цялостното почистване на града, а на „Грийн Партньърс - БКС - 2016" ООД - да осигури ежедневно почистване на снега в гр. Хасково, не изключва отговорността на длъжностните лица на Община Хасково, която произтича от закона и от подзаконовите нормативни актове. Тази отговорност не се изключва и с оглед на представените решения, постановени по АНД № 394 и АНД № 395, двете по описа за 2022 г. на РС – Хасково. В чл. 11, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-19 от 12.11.2012г. за поддържане и текущ ремонт на пътищата са посочени комплекс от дейности, свързани с осигуряване на проходимостта на пътищата при зимни условия и премахване или ограничаване на неблагоприятното влияние на снега и леда върху условията за движение, но ответната община не е изпълнила задължението си да осигури сигурно, безопасно и безпрепятствено придвижване по пътните платна в града, съгласно чл. 167 ал. 2 ЗДвП. Неизпълнението на това задължение ангажира отговорността и по чл. 49, ал. 1, вр. чл. 45 ЗЗД, за репариране на понесените от ПТП щети. От друга страна виновното поведение на длъжностни лица от Община Хасково, като предпоставка за ангажиране на отговорността на Общината по чл. 49 от ЗЗД, се предполага при прилагане на института на неправомерното увреждане.

Следващата предпоставка за уважаване на иска е доказването на настъпили вреди и дали между тях и поведението на лицата, на които ответникът е възложил конкретната работа, съществува пряка и непосредствена причинна връзка.

Настъпването на претендираните неимуществени и имуществени вреди за ищцата и причинно-следствената връзка между тях и деянието се установяват от събраните писмени доказателства, както и от заключенията на автотехническа и съдебномедицинска експертиза. Данни за наличието на увреждане на здравето на ищцата се съдържат не само в писмените доказателства по делото (амбулаторни и болнични листове), но и в депозираните свидетелски показания в тази насока (показанията на свидетелите К. М. М., К.С.С. и най-вече тези на свид. Д.Т.И.).

От представените писмени доказателства – амбулаторен лист № 5615/***** г.,

амбулаторен лист № 857/17.12.2021 г., амбулаторен лист № 000109/***** г. за извършени прегледи и консултация на ищцата след инцидента от ортопед, невролог и психиатър, съответно издадените медицински рецепти от д-р Г.Ф. и от д-р Г.Ш. и рецепта от 20.12.2021 г., ведно с Фискален бон № 0055894/17.12.2021 г. от „Медицински център Хирон“ ЕООД за сумата от 50 лв.; Фискален бон № 018689/***** г. от „Медицински център 1“ ЕООД за сумата от 25 лв.; Медицинска рецепта от д-р Д. Д.а; Фактура № 0005004060/20.12.2021 г. с издател „Кафарма“ ЕООД за сумата от 5,34 лв. ведно с Фискален бон № 0032333/20.12.2021 г.; Фактура № 0005004123/***** г. с издател „Кафарма“ ЕООД за сумата от 9,80 лв. ведно с Фискален бон № 0156271/***** г. се установява, че общата стойност на разходите, които ищцата е направила във връзка с посещенията си при различни медицински специалисти и заплащане на предписаните ѝ медикаменти възлиза на сумата от 90,14 лева.

С оглед на изложеното искът, касаещ причинените на ищцата имуществени вреди следва да бъде уважен в пълния му предявен размер от 90,14 лева.

По отношение на неимуществени вреди, настъпили в резултат на ПТП от ***** г. по делото бе установено категорично, че ищцата е получила следните увреждания на здравето в следствие на настъпилото ПТП - контузия на главата, проявена с лека болка и замайване; контузия на гръбнака в поясно кръстния отдел, проявен с болка. Според вещото лице по назначената по делото съдебномедицинска експертиза травмата е протекла с остро чувство на главоболие и болка в областта на кръста. След инцидента и по повод на уврежданията, които е получила, ищцата е ползвала отпуск за временна неработоспособност 14 дни /Болничен лист № E20212618270/04.01.2022 г./. Макар да не се установява наличието на черепно-мозъчна травма, заявената от ищцата при снетата и анамнеза след посещението си на ***** г. при психиатър /амбулаторен лист № 000109/***** г./, то от коментираното писмено доказателство следва да се приеме за категорично установено, че ищцата се е намирала в „умерено тежък депресивен период“, вследствие на процесното ПТП. Този извод се подкрепя и от кредитираните показания на свид. Д.Т.И., според която ищцата след инцидента е била силно стресирана и уплашена, изпитвала е силно главоболие, след катастрофата се затворила в себе си, не искала да контактува като спряла да се събира с приятелки, да пътува и да излиза. Освен това, след инцидента напуснала работата си, тъй като пътувала от гр.Харманли до гр.Хасково, а не желала да шофира сама.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че вредите по вид, интензитет и продължителност са безспорно установени от събраните по делото писмени и гласни доказателства, подкрепени от експертното заключение по съдебно-медицинската експертиза. Съгласно чл.52 ЗЗД, обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания от ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Съгласно ППВС № 4/23.12.1968г., понятието „справедливост“ е свързано с преценка на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелства, при които е станало, допълнителното влошаване на здравето,

причинените морални страдания и др. Предвид възрастта на пострадалата – 40 години към датата на увреждането, вида и характера на причинените увреждания – контузия на главата и на контузия на гръбнака, продължителността и интензивността на претърпените болки и страдания, както и с оглед социално-икономическите условия в страната към релевантния момент, съдът приема, че за справедливото овъзмездяване на неблагоприятното засягане на здравето ѝ следва да бъде престирана сума в размер от 3000 лева. Посочената сума в достатъчна степен обезщетява преживените от ищцата болки и страдания, доколкото по делото не бяха ангажирани доказателства, респ. не се доказаха твърдените негативни психически преживявания на ищцата и неудобствата, продължаващи и до момента, освен страха от шофиране сама, доколкото нарушенията във вестибуларния апарат и свързаните с това главоболие и световъртеж не са диагностично уточнени, т.е. според настоящият съдебен състав трайността и интензитетът на вредите не обосновават извод за причинени вреди в по-голям размер. Присъждането на пълния предявен размер от 7000 лева би било несъответно на вредите, за които ответникът отговаря, респ. би довело до неоснователно обогатяване на ищцата.

При това положение съдът счита, че в случая са налице всички изискуеми от закона предпоставки за реализиране на отговорността на Община Хасково спрямо Д. Г. Г..

Предвид гореизложените съображения, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 3 000 лева, обезщетение за претърпени от нея неимуществени вреди, причинени в резултат на ПТП от 05.12.2021 г., като този иск в останалата му част - за разликата, до пълния предявен размер от 7000 лева – да бъде отхвърлен като неоснователен, както и сумата от 90,14 лева - обезщетение за претърпените имуществени вреди, причинени в резултат на същото ПТП.

Тези суми са дължими ведно с поисканата законна лихва от ***** г. - датата на увреждането, съгласно чл. 86, ал. 1, във вр. с чл. 84, ал. 3 ЗЗД, до окончателното им изплащане.

При този изход на спора, право на разноски имат и двете страни.

Ищцата доказва разноски от общо 1542,00 лева, от които 330,00 лева за платена държавна такса и общо 1212,00 лева за възнаграждения за вещи лица. На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК и съразмерно на уважената част от исковете, ответникът следва да бъде осъден да ѝ заплати, общо сумата от 672,06 лева, представляваща направени по делото разноски.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати на процесуалния представител на ищеца и сумата от 609,00 лева, представляваща възнаграждение за осъществяването от него процесуално представителство, защита и съдействие по настоящото дело, определено според уважения размер на иска и по правилата на чл.38 ал.2, вр. ал.1 т.2 от Закона за адвокатурата, вр. чл.7 ал.2 т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ответникът също претендира разноски за заплатен депозит за призоваване на свидетел от 20,00 лева и възнаграждение за юрисконсулт в минимален размер. На основание

чл. 37 ЗПП, вр. с чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, предвид конкретиката на спора и осъществената защита по него, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева. Съразмерно на отхвърлената част от иска, на основание чл. 78, ал. 3 и ал.8 ГПК, на ответника следва да се присъди сумата от 67,70 лева.

Съдът констатира, че в съдебно заседание, проведено на 17.01.2024 г. определеното възнаграждение за извършване на съдебно-метеорологична експертиза е увеличено със сумата от общо 112,70 лева, като е указано на ищцата да внесе така посочената сума в 7-дневен срок по сметка на РС- Хасково. На 22.01.2024 г. с платежно нареждане са внесени общо 362 лева, от които 300 лева за САТЕ и 62,00 лева – допълнителен депозит за съдебно-метеорологична експертиза, т.е. остават за доплащане 50,70 лева. Тъй като до момента на настоящото произнасяне това не е сторено, то ищцата следва да бъде осъдена да заплати по сметка на РС-Хасково и разноските, възложени в нейна тежест от 50,70 лева за възнаграждение за вещо лице по назначената съдебно-метеорологична експертиза.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Община Хасково, Булстат: 000903946, пл. „Общински“ № 1, представлявана от кмета Станислав Насков Дечев, да заплати на Д. Г. Г., ЕГН *****, с адрес: гр.*****, съдебен адрес: гр.*****, адв. Д.А. от АК - Хасково, сумата от **3000** лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени в следствие на непозволено увреждане от ПТП, състояло се на пътен възел в ж.р. „Орфей“ гр.Хасково, настъпило на ***** г. поради небезопасяване на пътното платно от заледряване, ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на увреждането – ***** г. до окончателното й изплащане, като този иск в останалата му част, за разликата до пълния предявен размер от 7000 лева, като неоснователен **ОТХВЪРЛЯ**.

ОСЪЖДА Община Хасково, Булстат: 000903946, пл. „Общински“ № 1, представлявана от кмета Станислав Насков Дечев, да заплати на Д. Г. Г., ЕГН *****, с адрес: гр.*****, съдебен адрес: гр.*****, адв. Д.А. от АК - Хасково, сумата от **90,14** лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени в следствие на непозволено увреждане от ПТП, състояло се на пътен възел в ж.р. „Орфей“ гр.Хасково, настъпило на ***** г. поради небезопасяване на пътното платно от заледряване, ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на увреждането – ***** г. до окончателното й изплащане.

ОСЪЖДА Община Хасково, Булстат: 000903946, пл. „Общински“ № 1, представлявана от кмета Станислав Насков Дечев, да заплати на Д. Г. Г., ЕГН *****, с адрес: гр.*****, съдебен адрес: гр.*****, адв. Д.А. от АК - Хасково, сумата от 672,06 лева, представляваща направени по делото разноски, съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА Община Хасково, Булстат: 000903946, пл. „Общински“ № 1,

представлявана от кмета Станислав Насков Дечев, да заплати на адвокат Д.Г.А. от АК - Хасково, ЕГН *****, с адрес на кантората: гр*****, сумата от 609,00 лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Д. Г. Г., ЕГН *****, с адрес: гр.*****, съдебен адрес: гр.*****, адв. Д.А. от АК - Хасково, да заплати на Община Хасково, Булстат: 000903946, пл. „Общински“ № 1, представлявана от кмета Станислав Насков Дечев, направените по делото разноси в размер общо на 67,70 лева, съобразно отхвърлената част на иска.

ОСЪЖДА Д. Г. Г., ЕГН *****, с адрес: гр.*****, съдебен адрес: гр.*****, адв. Д.А. от АК - Хасково, да заплати по сметка на Районен съд - Хасково сумата от 50,70 лева, представляваща направени разноси по делото за възнаграждение за вещо лице, както и сумата от 5,00 лева за държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист за нейното събиране.

Посочената от ищцата банкова сметка, по която да се преведе присъдената сума е: IBAN: *****, при „Общинска банка“ АД.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете

Вярно с оригинала! _

Секретар: М.Б.